

УДК 792

Михайло ЮДОВ, Анастасія ВІЧНА

ТВОРЧО-ОРГАНІЗАЦІЙНА ПОЛІТИКА МІЖНАРОДНОГО ТЕАТРАЛЬНОГО ФЕСТИВАЛЮ «МЕЛЬПОМЕНА ТАВРІЇ»

Досліджуються творчо-організаційні аспекти діяльності одного з найстаріших фестивалів в Україні — Міжнародного театрального фестивалю «Мельпомена Таврії». Коротко розглядається поняття фестивалю як організаційно-художньої форми, яка є серією демонстраційних публічних показів рівня майстерності (досягнень), підпорядкованих наскрізній художній ідеї або концепції, локалізованим в обмежений календарний період в певному географічному і культурному просторі; його соціокультурна функція. Аналітичному вивченню піддається статистика географії учасників, організація роботи журі, результати визначення переможців конкурсу. Головна увага авторів прикута до аналізу номінаційної політики «Мельпомени Таврії».

Ключові слова: фестиваль-конкурс, Міжнародний театральний фестиваль «Мельпомена Таврії», номінаційна політика.

© М. ЮДОВ, А. ВІЧНА, 2017

У системі взаєморозуміння і співробітництва між людьми і народами особливе значення займає культура. У світі, де відбуваються масштабні глобалізаційні процеси, де держави прагнуть щонайбільшої економічної інтеграції, дедалі швидше розвивається культурний обмін, культурна інтеграція та культурна глобалізація. Тобто, стає все більше зрозумілим, що культурна ізоляція шкідлива на всіх рівнях — від самоізоляції особи і окремого колективу до цілих держав і народів. Культурний обмін надає можливість більш ефективно пізнавати і зрозуміти один одного. Сьогодні культурне співробітництво стає рушієм цивілізаційного прогресу і тому набуває все більшої актуальності.

Останні десятиліття позначені інтенсифікацією фестивального руху в Україні, зумовленого багатьма чинниками, в тому числі поступовою трансформацією соціокультурного простору. Означений процес відбувається як в столиці держави, так і в регіонах. Сьогодні фестивальний рух підтримує та допомагає розвиватися виконавцям, жанрам та напрямам, які здебільшого залишаються поза увагою вітчизняних мас-медіа та преси.

Виховна та культурно-мистецька роль фестивалів надзвичайно велика. Під час їхньої підготовки і проведення значно оживляється культурне життя, забезпечується залучення людей до культурних цінностей, розширюється культурна інфраструктура. Театральні фестивалі також проводяться за рішенням державних та громадських органів, організацій і культурних товариств.

У зв'язку з цим осмислення потребує бурхливий розвиток театральних фестивалів, специфіка цього феномену в соціокультурному контексті, з'ясування причин його поширення і перетворення на самостійний і самодостатній чинник театрального процесу.

Про актуальність дослідження свідчить неабиякий інтерес вітчизняних театрознавців до проблеми фестивального театрального руху в Україні та визначення місць окремих фестивалів у контексті культурно-мистецького життя країни, адже фестивалі, як засвідчує світовий та український досвід, визначають напрямки розвитку мистецтва, продукують нові ідеї та відкривають нові обрії творчої діяльності.

Саме тому сьогодні необхідно розкрити співвідношення місця фестивалю та соціокультурного контексту, в якому він існує, спробувати віднайти культурні, а також освітні та економічні переваги, які повинні

бути закладені у фестивальну формулу, розглянувши при цьому можливості їхньої реалізації.

Вибір теми даного дослідження визначений тією увагою, що приділяється зростаючій кількості театральних фестивалів на території України, серед яких одне з провідних місць посідає Міжнародний театральний фестиваль «Мельпомена Таврії», що проводиться щорічно у Херсоні. Захід було задумано як всеукраїнський фестиваль прем'єр музичних вистав, але з роками він розширив свої жанрові та географічні кордони. Наразі в ньому беруть участь професійні театральні колективи України, близького і далекого зарубіжжя.

Мета наукової розвідки — з'ясувати особливості творчо-організаційної діяльності Міжнародного театрального фестивалю «Мельпомена Таврії». При цьому поняття фестиваль розглядається як організаційно-художня форма, яка є серією демонстраційних публічних показів рівня майстерності (досягнень), підпорядкованих наскрізній художній ідеї або концепції, локалізованим в обмежений календарний період в певному географічному і культурному просторі.

Особливості проведення театральних фестивалів в Україні дістали висвітлення у працях О. Литовки [8], Г. Хромої [10], О. Доманської [3; 4; 5; 6; 7], М. Близнюк [1] та ін. Але аналіз літератури, пов'язаної з темою дослідження Міжнародного театрального фестивалю «Мельпомена Таврії» у контексті фестивального руху, показує, що наукового теоретично-історичного осмислення цього явища як актуальної мистецької та соціокультурної форми не проводилось.

Протягом останнього десятиліття проводилось чимало різножанрових міжнародних і всеукраїнських театральних фестивалів, у яких взяли участь театри України та зарубіжні театральні колективи. Будь-який фестиваль ставить на меті відкриття нових талантів. При цьому театральний фестиваль високого рівня потребує значного залучення коштів, привертає увагу туристів, завдяки чому розвивається готельно-ресторанний бізнес, регіональна інфраструктура, що в свою чергу створює нові робочі місця та наповнює фінансово місцеві бюджети. Фестиваль є не разовою акцією, а щорічною подією в житті країни, регіону, міста [9, с. 112].

Театральні форуми в містах України мають свою специфіку. З одного боку, фестивалі приносять користь містам, де вони відбуваються, оскільки концер-

ти, спектаклі, виставки стають нагодою для мешканців долучитися до мистецтва високого рівня. З іншого боку, фестивалі дають можливість їх учасникам і гостям пізнати історико-культурні особливості регіону або й самого міста, де той чи інший захід проводиться. Тут у специфічний спосіб вирішуються найсуттєвіші питання менеджменту фестивалів, а саме: організації майданчика, продажу квитків, забезпечення безпеки й охорони здоров'я учасників та глядачів, складання програми (зонування й робота кількох фестивальних сцен), інформування аудиторії й створення фірмового стилю, охорони оточуючого середовища, роботи з органами державної влади й створення стійких відносин з місцевим бізнесом. В організації фестивалів активно використовується потенціал кожного конкретного міста.

Більшість фестивалів у своїй маркетинговій політиці орієнтується, насамперед, на глядачів і слухачів — представників середнього класу, завдяки яким і заповнюються глядацькі зали. Суспільний інтерес до театральних фестивалів пояснюється в основному наданням можливості любителям театру побачити нові вистави в один і той самий час, познайомитися з маловідомими тенденціями, зустрітися з керівниками театральних труп.

Основними завданнями будь-якого міжнародного театрального фестивалю є широке залучення населення; знайомство глядача з найцікавішими і найсучаснішими доробками у сфері театрального мистецтва; розвиток національного театру та долучення до мистецьких здобутків інших національностей; духовне збагачення народу.

Кожен фестиваль має свою художню концепцію. Вона являє собою не суму якихось абстрактних естетичних, соціальних, економічних установок, а модель стійкої, систематично спрямованої практичної репертуарної політики та орієнтації на певні категорії глядачів і слухачів, які визначають статус даного фестивалю серед інших. Художня концепція формується з урахуванням всіх різноманітних просторово-часових характеристик фестивалю, традицій і вже існуючих форм і напрямів мистецького життя.

Художня концепція реалізується у видовій, жанровій і тематичній спрямованості кожного фестивалю. За видовою спрямованістю в області виконавських мистецтв розрізняють музичні, театральні та багатопрофільні фестивалі. Перші дві групи вклю-

чають все історичне різноманіття музичних і театральних жанрів і форм, хоча всередині групи можлива більш вузька спеціалізація. Існує велика кількість моножанрових театральних фестивалів.

Теоретики і практики театального руху оперують наступною класифікацією фестивалів:

- За часом проведення: короткострокові (одноденні; ті, що проходять в кілька днів; тижневі фестивалі); середньострокові (від двох тижнів до одного місяця); довгострокові (що йдуть місяць і більше та або потребують тривалої підготовки з питань організації);

- За місцем організації та відповідної локалізації: стаціонарні — проходить в одному і тому ж місті (місці); мобільні, що проходить на різних майданчиках, в різних містах і навіть країнах;

- За наявністю змагальної складової: орієнтація на консолідацію людей, пов'язаних одним родом діяльності, і виявлення загальних тенденцій у театальному мистецтві (фестиваль-огляд, фестиваль-демонстрація); відкрита форма змагання з метою виявити кращого, еталонного представника (конкурс-фестиваль);

- За географією учасників: локальні (районні, міські, обласні); республіканські; міжнародні.

Користуючись даною фестивальною систематизацією, Міжнародний театральний фестиваль «Мельпомена Таврії» можна класифікувати як середньостроковий, стаціонарний, міжнародний фестиваль-конкурс.

Фестиваль було започатковано на Херсонщині у червні 1999 р. в межах святкування Дня міста. Він проводиться щороку в травні-червні на базі Херсонського обласного академічного музично-драматичного театру імені Миколи Куліша та Херсонського театру ляльок.

Основна мета фестивалю-конкурсу — популяризація театру, підйом його авторитету, обмін досвідом між творчими колективами, ознайомлення глядача з музичними театральними прем'єрами і найцікавішими знахідками театрів різних регіонів України і країн зарубіжжя.

Засновниками і організаторами фестивалю є ТОВ «Фестивальний центр», Херсонський обласний академічний музично-драматичний театр імені Миколи Куліша. Фестиваль проходить за підтримки Міністерства культури України, Національної спілки театральних діячів України, Херсонської обласної державної адміністрації та Херсонського міськвиконкому.

До складу журі фестивалю-конкурсу щорік входять кращі театральні діячі, театрознавці і театраль-

ні критики України. Журі фестивалю має два склади — професійне та альтернативне (журналістське). Оскільки обидва склади суддів мають право вручати нагороди переможцям фестивалю, і подекуди їхні судження розходяться, то диплом переможця у деяких номінаціях, як це не парадоксально, за рішенням кожного журі може присуджуватись одночасно двом претендентам.

За 18 років проведення загальна кількість постановок, показаних в межах фестивалю, сягнула 201-ї. Фестиваль відвідали 122 вітчизняних та зарубіжних колективи з 64-х міст. Загалом у фестивалі взяли участь театри з 14-ти країн.

Найпопулярнішими з авторів, за творами яких демонструвались постановки, стали: Микола Гоголь (12 постановок), Антон Чехов (10 постановок), Вільям Шекспір (9 постановок), Микола Куліш (6 постановок). Лідерами серед п'єс, що були представлені на огляд журі стали: «Одруження» М. Гоголя (4 рази), «За двома зайцями» М. Старицького (3 рази), «Лісова пісня» Лесі Українки (3 рази). Домінуюче положення класики в репертуарі фестивалю свідчить про зрілість і високий художній і професійний рівень колективів, які приїждять для участі в конкурсі.

Переважна кількість театральних колективів, які приїздили на фестиваль, були театри з Києва. Їхня загальна кількість сягнула 31-го. Загалом найчастіше «Мельпомену Таврії» відвідували: Миколаївський український академічний театр драми та музичної комедії (19 разів), Криворізький академічний театр музично-пластичних мистецтв «Академія руху» (13 разів), Київський національний академічний драматичний театр ім. І. Франка (11 разів). З-поміж закордонних учасників найчастішими відвідувачами стали: Державний молодіжний російський драматичний театр «З вулиці Роз» з м. Кишинів — 7 вистав, Республіканський театр білоруської драматургії з м. Мінськ — 6 вистав, Teatro Circo de Braga з Португалії — 4 вистави, Пермський театр «У моста» — 4 вистави [13]. Це досить широкий географічний спектр учасників. Відносно сталий склад учасників фестивалю свідчить про професійну затребуваність з боку колективів брати у ньому участь. Цьому сприяє його ідея, насичена художня програма і високий рівень організації проведення самого форуму. На базі театру всі дні фестивалю працює прес-клуб, де спілкуються представники театрів-учасників, члени журі, журналісти і гості фес-

тивалю, глядачі, проходять творчі лабораторії для керівників аматорських колективів.

Одноразово «Мельпомену Таврії» відвідали представники з таких міст: Сімферополь, Нова Каховка, Севастополь, Чернігів, Ужгород, Житомир, Івано-Франківськ, Полтава, Кіровоград, Біла Церква, Дніпродзержинськ, Чернівці. Учасники з Франції, Ізраїлю та Азербайджану також приїздили лише один раз. За 18 років існування «Мельпомену Таврії» відвідали театри майже з усіх обласних центрів України, окрім Вінниці і Хмельницького, що демонструє можливі вектори для майбутнього співробітництва.

Окремої уваги як предмет аналітичної розвідки потребує номінаційна та конкурсна політика фестивалю «Мельпомена Таврії». За історію фестивалю учасникам було присуджено нагороди у 108 номінаціях, з них 18 були представлені від журналістського журі. Парадоксально, але у 78-ми номінаціях дипломи було присуджено одноразово! Серед них, наприклад, є такі: «Вистава-легенда», «Відкриття фестивалю», «За втілення європейської драматургії», «За втілення ідей гуманізму та доброти», «За високу культуру пластичного рішення філософських проблем у виставі», «За чесність у професії» і багато інших. При цьому деякі номінації різняться лише назвою, проте суть їх залишається фактично однаковою, як, наприклад, майже ідентичні номінації «За плідну співпрацю, творчість та високу акторську майстерність» і «За високу акторську майстерність».

Складається враження, що організатори свідомо ставлять на меті систематично розширювати перелік номінацій. Цей процес важко виправдати прагненням вдосконалити номінаційний перелік. Кожного року організатори створюють все нові й нові номінації. Очевидним стає висновок, що список номінацій щороку носить ситуативний характер — він формується в залежності від представлених до конкурсу вистав, їхньої жанрової різноманітності і вражень членів журі від побаченого. Тобто номінації не є заздалегідь визначеними. До прикладу, у 2015 р. Є. Нищук отримав нагороду у номінації «За створення сценічного образу героя-романтика» у виставі Київського національного академічного драматичного театру ім. Івана Франка «Момент кохання» за оповіданням В. Винниченка «Момент». А в 2007 р. Київський академічний театр оперети отримав нагороду «За збереження традицій класичного мюзиклу» за виставу «Моя чарівна леді».

Одна з номінацій, взагалі, є унікальною і неповторною в своєму роді. Це нагорода, яку отримав Микола Берсон, директор Миколаївського українського академічного театру драми та музичної комедії, — «За творчу співпрацю з Міжнародним театральним фестивалем «Мельпомена Таврії» протягом 15 років».

Разом з тим є номінації, нагороди в яких вручаються майже регулярно, такі як «Краща жіноча роль», «Краща чоловіча роль», «Краща режисура», «Кращий акторський ансамбль», «Краща сценографія», «Краща вистава», «Краща жіноча роль другого плану» та ін.

Найбільшу кількість разів вручалась нагорода за кращу чоловічу роль — 26 разів, з них двічі нагороджувався актор Херсонського обласного академічного музично-драматичного театру ім. М. Куліша С. Михайловський — у 2013 р. за роль Джиммі у виставі «Продавець дощу» Р. Неша й у 2015 р. за роль у моновиставі «Get happy».

Також у номінації «Краща жіноча роль» двічі нагороджувалась акторка знову ж таки Херсонського обласного академічного музично-драматичного театру ім. М. Куліша, заслужена артистка України О. Галл-Савальська у 2002 р. за роль у виставі «Хелло, Доллі!» Д. Германа і у 2008 р. за роль у виставі «Два серця» О. Образцова. До речі, у 2008 р. вона отримала цю нагороду двічі — від професійного журі та від журналістського, а в 2007 р. журналістське журі також відмітило О. Галл-Савальську як кращу виконавицю жіночої ролі у виставі «Вовки та вівці» О. Островського [11].

Нагороду в номінації «Краща сценографія» двічі отримали Сергій та Наталка Ридванецькі — у 2009 р. за сценографію у виставі «Страшна помста» М. Гоголя Херсонського обласного академічного музично-драматичного театру ім. М. Куліша та в 2015 р. за виставу «Сканінг» за п'єсою Є. Марковського Черкаського академічного обласного українського музично-драматичного театру ім. Т.Г. Шевченка.

У номінації «Краща режисура» тричі був нагороджений С. Павлюк — у 2011 р. за виставу «Калігула» А. Камю Рівненського обласного академічного українського музично-драматичного театру, у 2012 р. за виставу «На великій дорозі» А. Чехова Херсонського обласного академічного музично-драматичного театру ім. М. Куліша та у 2015 р. за виставу «Будинок на кордоні» С. Мрожека цього ж театру.

Двічі в номінації «Кращий акторський ансамбль» був нагороджений колектив Республіканського театру білоруської драматургії з м. Мінськ — у 2006 р. за виставу «Адвечна песня» за п'єсою Я. Купали і у 2011 р. за виставу «Чайка» за п'єсою А. Чехова.

Загалом треба відмітити, що майже всі зарубіжні колективи, які коли-небудь відвідували фестиваль, не залишалися обділеними, отримуючи нагороди в тих чи інших номінаціях. Організатори фестивалю цього факту не приховують і обґрунтовують його бажанням налагодити зв'язки з театральним зарубіжжям. Тому намагаються зробити приємність закордонним гостям і залишити по собі хороше враження. Однак, говорити про цілковиту упередженість та заангажованість журі в оцінці зарубіжних колективів не доводиться. Скоріше можна спостерігати доброзичливе і гостинне ставлення до іноземців. Адаже, підводячи підсумки, як свідчать фахівці, журі цілком об'єктивно оцінює вистави, відзначаючи творчі здобутки [12; 43]. Так, наприклад, жодного разу не отримали нагороду Національний академічний драматичний театр ім. Якуба Коласа з м. Вітебськ (Білорусь), хоча і приїздив двічі — у 2005 і 2013 рр., Державний російський драматичний театр ім. Чехова з м. Кишинів (Молдова), Тамбовський державний драматичний театр (Росія), Театр ім. Олександра Севрука з м. Ельблонг (Польща), Могилівський обласний театр драми та комедії ім. Дуніна-Марцінкевича з м. Бобруйськ (Білорусь), Молодіжний театр «Міраклъ» та Смоленський державний драматичний театр ім. Грибоєдова (Росія), Державний російський драматичний театр Республіки Мордовія з м. Саранськ (Росія), Єрусалимський театр «Тарантас» з м. Єрусалим (Ізраїль), Teatrul Victor Ion Pora з м. Бирлад (Румунія) та Народний театр «Пілайте» з м. Вільнюс (Литва). Загалом із 45 зарубіжних колективів 27% повернулися додому ні з чим. При цьому варто зауважити, що з 78 українських колективів майже половина залишилась без нагород (42%).

Директор ТОВ «Фестивальний центр» О. Мудрий, один з організаторів фестивалю, в інтерв'ю співавторові даної публікації А. Вічній, виправдовуючись з приводу колізій навколо існування номінацій і присудження нагород зазначав, що конкурсна основа фестивалю — це все більше умовність і свого роду архаїзм, рудимент, який потихеньку відживає. Для

учасників фестивалю отримання нагороди нібито не має важливого значення, однак, тут же навів приклад Пермського театру «У моста», який припинив відвідувати «Мельпомену Таврії», звинувативши організаторів і журійський склад у «кумівстві» і необ'єктивності в присудженні дипломів. З цього напрошується висновок, що для деяких номінантів присудження нагороди має неабияке значення, адже, надає можливість отримати оцінку своєї роботи, що, в свою чергу, надихає на подальшу творчість.

О. Велимчаниця стверджує, що принцип організаторів і журі нагородити майже кожного, знайти «вагоме», «активне», «своєрідне» тягне фестиваль вниз, до провінційності. На даному етапі розвитку фестивалю немає потреби в тому, щоб нагороджувати кожного і нікого не образити. Це дорослий конкурс, і змагання кращих будуть тоді, коли нагороджуватимуть кращих, хоч їх може виявитися і небагато [2, с. 45].

З історії номінаційної політики фестивалю стає зрозумілим, що до недавнього часу чітких конкурсних позицій не існувало, і журі було схильне вручати нагороди у номінаціях, вигаданих спеціально під конкретний колектив. Це давало змогу майже кожному учаснику отримати диплом, таким чином зводячи конкурсну основу фестивалю до простого огляду мистецьких здобутків. На сьогоднішній день ситуація більш-менш стабілізувалась: визначились номінації, доцільність і необхідність яких перевірена часом, хоча організатори фестивалю подеколи продовжують вигадувати нові номінації для деяких конкретних випадків, якщо у жодну з традиційних номінацій вони не вписуються.

Вивчаючи номінаційну політику «Мельпомени Таврії», ми опрацювали статистичні дані стосовно кількості номінацій, у яких були вручені нагороди за усі фестивальні роки вітчизняним та зарубіжним колективам. Виявилось, що, окрім традиційних фестивальних номінацій — «Краща вистава», «Гран-прі», «Кращий актор/актриса», «Краща режисура» і т. д. оргкомітет та журі кожного разу винаходять нові номінації, бажаючи відмітити учасників за той чи інший здобуток у конкретних виставах. Зважаючи на еkleктичність репертуарної політики фестивалю можна дійти висновку, що такий підхід до створення номінацій нівелює їхню вагомість і позбавляє фестиваль жорсткого конкурсного відбору. Адаже розу-

міння поняття «бути кращим» підмінюється поняттям «бути єдиним».

1. Близнюк М.М. Театральні фестивалі як форма культурного співробітництва / М.М. Близнюк // Культура і мистецтво у сучасному світі: наукові записки КНУКіМ. — Вип. 11. — Київ : Центр КНУКіМ, 2010. — С. 35—41.
2. Велимчаниця О. Коли у Херсон приходять «Мельпомена» / О. Велимчаниця, А. Погрібна // Кіно-Театр. — 2010. — № 5. — С. 42—45.
3. Доманська О.А. Естетичні аспекти міжнародного театрального фестивалю-лабораторії «Мистецьке березілля» / Олена Олександрівна Доманська // Мистецтвознавчі записки: збірник наукових праць. — Вип. 8. — Київ : Міленіум, 2005. — С. 140—149.
4. Доманська О.А. Процес розвитку театрально-фестивального руху в сучасному художньо-мистецькому житті України / О.А. Доманська // Актуальні проблеми історії, теорії та практики художньої культури: збірник наукових праць / М-во культури і мистецтв України ; Державна академія керівництвом кадрів культури і мистецтв ; Київський нац. ун-т ім. Т. Шевченка ; редкол. В.Г. Чернець (голова) та ін. — Вип. 15. — Київ : Міленіум, 2005. — С. 202—208.
5. Доманська О.А. Процес розвитку театрально-фестивального руху в сучасному художньо-мистецькому житті України / Олена Олександрівна Доманська // Актуальні проблеми історії, теорії та практики художньої культури: збірник наукових праць. — Вип. XV. — Київ : Міленіум, 2005. — С. 202—208.
6. Доманська О.А. Театральні фестивалі в контексті мистецького життя сучасної України / О.А. Доманська // Питання культурології: збірник наукових праць. — Вип. 20. — Київ : Центр КНУКіМ, 2004. — С. 308—314.
7. Доманська О.А. Фестиваль як самостійний та самодостатній суб'єкт театрального процесу / О.А. Доманська // Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції «Духовна культура як домінанта українського життєтворення»: 22—23 грудня 2005 р. — Київ, 2005. — Ч. 2. — С. 64—66.
8. Литовка О. Фестивальний рух України періоду її незалежності / О. Литовка // Соціальні комунікації: збірник наукових праць. — Вип. 2. — Київ : Центр КНУКіМ, 2013. — С. 111—115.
9. Литовка О. Фестивальний рух України періоду її незалежності / О. Литовка // Соціальні комунікації: збірник наукових праць. — Вип. 2. — Київ : Центр КНУКіМ, 2013. — С. 111—115.
10. Хрома Г.І. Фестиваль: слово, терміни, мистецьке явище / Г.І. Хрома // Вісник Державна академія керів-

ництвом кадрів культури і мистецтв: науковий журнал. — Київ, 2002. — № 3. — С. 97—103.

11. Шевченко Л. Мельпомена у вирі жанрів і стилів: «Мельпомена Таврії» — 10 років / Л. Шевченко // Культура і життя. — 2008. — № 41—42. — 7 жовтня. — С. 4.
12. Шевченко Л. Свято єдності / Л. Шевченко // Кіно-Театр. — 2006. — № 5. — С. 41—43.
13. Міжнародний театральный фестиваль «Мельпомена Таврії» [Електронний ресурс]. — Режим доступу: melpomena.ks.ua. — Назва з домашньої сторінки Інтернету.

Mykhailo Yudov, Anastasiia Vichna

CREATIVE AND ORGANIZATIONAL POLICY OF THE INTERNATIONAL THEATRE FESTIVAL «MELPOMENA TAVRII»

The article investigates creative and organizational aspects of one of the oldest festivals in Ukraine — the International Theatre Festival «Melpomena Tavrii». The concept of the festival is briefly analyzed as organizational and artistic form, which is a series of public demonstrational shows of skill levels (achievements) under the through artistic idea or concept, localized in the limited calendar period in particular geographic and cultural space; also festival's social and cultural function is considered. The statistics of participants' geography, jury's work organization, results of choosing the winners are exposed to analytical study. Main attention is focused on the analysis of the nominating policy of «Melpomena Tavrii».

Keywords: festival-competition, the International Theatre Festival «Melpomena Tavrii», nominating policy.

Мыхайло Юдов, Анастасия Вична

ТВОРЧЕСКО-ОРГАНИЗАЦИОННАЯ ПОЛИТИКА МЕЖДУНАРОДНОГО ТЕАТРАЛЬНОГО ФЕСТИВАЛЯ «МЕЛЬПОМЕНА ТАВРИИ»

Исследуются творческо-организационные аспекты деятельности одного из старейших фестивалей в Украине — Международного театрального фестиваля «Мельпомена Таврии». Коротко рассматривается понятие фестиваля как организационно-художественной формы, которая является серией демонстрационных публичных показов уровня мастерства (достижений), подчиненных сквозной художественной идее или концепции, локализованным в ограниченный календарный период в определенном географическом и культурном пространстве; его социокультурная функция. Анализируется статистика географии участников, организация работы жюри, результаты оглашения победителей конкурсов. Главное внимание авторов приковано к анализу номинационной политики «Мельпомены Таврии».

Ключевые слова: фестиваль-конкурс, Международный театральный фестиваль «Мельпомена Таврии», номинации.